

‘De taal van de waarheid en de liefde begrijpt iedereen.’

Vijftig dagen na Pasen,
in die zaal die inmiddels
hun thuis was geworden
en waar de aanwezigheid van Maria,
de moeder van de Heer,
de verbindende factor vormde,
maken de apostelen iets mee
dat hun verwachtingen te boven gaat.

Het gebed is de ‘long’ van het christelijk leven

Ze waren verenigd in gebed. Het gebed is de ‘long’ die adem geeft aan de leerlingen van alle tijden; zonder gebed kun je geen leerling van Jezus zijn; zonder gebed kunnen wij geen christenen zijn! Het is de lucht, de long van het christelijk leven.

En in gebed verenigd worden ze verrast door de tussenkomst van God. Het gaat om een tussenkomst die geen afsluiting verdraagt: de deuren worden opengeslagen door de kracht van een windvlaag die doet denken aan de ruah, de adem van het begin, en waarmee de belofte van een ‘kracht’ wordt vervuld die door de Verrezenen werd gedaan voordat Hij hen verliet (vgl. Hand. 1,8). Die komt plotseling, vanuit de hemel, “een gedruis alsof er een hevige wind opstak en heel het huis waar zij gezeten waren, was er vol van” (Hand. 2,2).

De wind en het vuur

Naast de wind verschijnt dan ook het vuur dat herinnert aan de brandende braamstruik en de Sinaï bij de gave van de Tien Geboden (vgl. Ex. 19,16-19). In de Bijbelse traditie gaat het vuur samen met God die zich manifesteert. In het vuur geeft God zijn levende en krachtige woord door (vgl. Hebr. 4,12) dat de deur opent naar de toekomst; het vuur staat symbool voor zijn werk om de harten te verwarmen, verlichten en onderwijzen, voor zijn manier om de houdbaarheid van de menselijke inspanningen te testen, te zuiveren en te revitaliseren.

Petrus spreekt

Terwijl men in de Sinaï de stem van God hoort, is het in Jeruzalem, op het feest van Pinksteren, Petrus die spreekt, de rots op wie Christus besloten heeft zijn Kerk te bouwen. Zijn woorden, zwak en in staat om zelfs de Heer te verloochenen, krijgen door het vuur van de Geest een kracht die in staat is om de harten te doorboren en die tot bekering te bewegen. God kiest dan ook datgene uit wat zwak is in de wereld om de sterken te beschamen (vgl. 1Kor. 1,27).

De Kerk ontstaat dan ook uit het vuur van de liefde en uit een ‘vlammenzee’ die ontbrandt met Pinksteren en die de kracht aantoon van het Woord van de Verrezenen dat doordrongen is van de Heilige Geest. Het nieuwe en definitieve Verbond is niet langer gebaseerd op een geschreven wet op stenen tafelen, maar op het handelen van Gods Geest die alle dingen nieuw maakt en die zich verankert in harten van vlees.

De taal van waarheid en liefde

Het Woord van de apostelen wordt doordrongen van de Geest van de Verrezenen en wordt een nieuw en ander Woord dat iedereen kan begrijpen, bijna alsof het simultaan vertaald wordt in alle talen: iedereen hoorde hen "spreken in zijn eigen taal" (Hand. 2,6). Het gaat om de taal van de waarheid en de liefde, die de universele taal is: zelfs de analfabeten kunnen die begrijpen. De taal van de waarheid en de liefde begrijpt iedereen. Als jij vertrekt vanuit de waarheid van je hart, vanuit oprechtheid, en vanuit de liefde, zal iedereen je begrijpen. Ook als je niet kunt praten, maar wel met een oprechte en liefdevolle omhelzing.

Uit de toespraak van paus Franciscus over Pinksteren en de kracht van de Heilige Geest tijdens de algemene audiëntie van 19 juni 2019

Beste vrienden

In de negen vóór Pinksteren bidden wij heel bijzonder voor al uw intenties. U kunt ze ons gerust laten weten. Ook na Pinksteren, als wij de feesten van de H. Drie-eenheid, van Sacramentsdag en van het H. Hart van Jezus vieren, zetten wij onze gebedsdagen voort. Bidt u weer met ons mee?

Van harte een inspirerend vreugdevol Pinksteren!

Met hartelijke groeten,
de zusters van het Cenakel

Kom, Heilige Geest

Stort uw gaven overvloedig uit
over onze wereld van vandaag.

Kom, met uw liefde
als teken van Vaders goedheid
met vrede die grenzen overschrijdt,
met geduld dat wachten kan.

Kom, met goedheid
voor wie klein en miskend is,
met trouw in moeilijke situaties,
met zachtheid die heelt en sterk maakt.

Kom, met ingetogenheid
die naar onze God en Vader voert.

